

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 171/2008/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

112/2008. (X. 21.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ budapesti lakos 2008. július 9-én, dr. V. A. jogi képviselő útján előterjesztett panaszát a 2008. október 21-én megtartott zárt ülése alapján

e l u t a s í t j a   é s   á t t e s z i

az ügyben hatáskörrel rendelkező szerv, azaz az Országos Rendőr-főkapitányság vezetőjéhez.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos az édesanyja halálának kivizsgálása miatt indult közigazgatási eljárással összefüggésben terjesztette elő panaszát jogi képviselője útján. A jogi képviselő beadványában előadja, hogy a panaszos édesanyját 2007. december 19-én térdkalács-töréssel vették fel a Fővárosi Önkormányzat Károlyi Sándor Kórház és Rendelőintézet Traumatológiai Osztályára, ahol december 21-én megműtötték. A beteget kérésére 2008. január 3-án átszállították az Állami Népegészségügyi Központba, de ekkorra már veseelégtelenség alakult ki nála, és január 4-én délután elhunyt.

Az eset kivizsgálására az eltűnt személyek felkutatásának és a rendkívüli halálesetek kivizsgálásának rendjéről szóló 23/1994. (X. 26.) BM rendelet (továbbiakban: BM rendelet) 4. §-ának (1) bekezdése alapján a Budapesti Rendőr-főkapitányságon (a továbbiakban: BRFK) indult közigazgatási eljárás, amelynek keretében – az iratbetekintéskor eljáró előadó felhívása alapján – a panaszos jogi képviselője 2008.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

február 10-én benyújtotta az igazságügyi orvosszakértőhöz címzett kérdéseit. A panasz szerint a panaszos jogi képviselője 2008. február végén telefonon érdeklődött az ügy állásáról, mire az előadó azt tanácsolta neki, hogy tegyen feljelentést, mert úgy hamarabb lezárulhat az eljárás. A panaszos megfogadta a tanácsot, megtette a feljelentést, de azt a BRFK Bűnügyi Főosztály Erőszakos Személy és Vagyon Elleni Bűncselekmények Osztálya 2008. március 10-én kelt határozatával elutasította arra hivatkozva, hogy nem történt meg az igazságügyi orvosszakértői vélemény beszerzése, így hiányzik a bűncselekmény gyanúja.

2008. április 1-jén az eljáró rendőri szerv levélben értesítette a panaszost, hogy az édesanyja rendkívüli halálesete ügyében 2008. március 25-én közigazgatási hatósági eljárást indított, amelynek ügyintézési határideje 30 nap. A panaszos jogi képviselője azóta több alkalommal érdeklődött az eljáró rendőri szervnél az ügy állásával kapcsolatban, de csupán annyit sikerült megtudnia, hogy az ügy előadója megváltozott. Az új előadóval egyszer tudott telefonon beszélni, ekkor megtudta, hogy a szakvélemény még nem érkezett meg, azóta viszont az előadó felhívására tett kísérletei nem vezettek eredményre – a panasz benyújtása előtt legutoljára 2008. július 9-én, azaz a panasz benyújtásának napján tett kísérletet arra, hogy az ügy előadójával beszéljen.

Panaszában sérelmezi, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 33. §-a szerinti határidő már többszörösen eredménytelenül eltelt, különösen arra figyelemmel, hogy a halotti bizonyítvány kiállításának dátuma 2008. január 11. Álláspontja szerint az eljáró rendőri szerv megsértette a Ket. 33. §-át, 1. §-ának (1) és (2) bekezdéseit, továbbá 4. §-ának (1) bekezdését, illetve az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 6. cikk 1. bekezdését is.

II.

Az Országos Rendőr-főkapitányság által a Testület rendelkezésére bocsátott iratokból, elsősorban a rendkívüli haláleset kivizsgálására indult második eljárás előadójának 25104/I/2008. számú jelentéséből az alábbiak állapíthatók meg.

A haláleset kivizsgálása érdekében indult közigazgatási eljárás keretében született előzetes boncolási jegyzőkönyv (szakértői vélemény) szerint a halál „közvetlen oka a vastagbél kiterjedt álhártyás gyulladásához társult hashártya-gyulladás, következményes vérmérgezés (sepsis) volt.”. Az eljárást a hatóság 2008. február 11-én a végleges szakértői vélemény megérkezéséig felfüggesztette, amiről az ügyfelet is tájékoztatták írásban.

A panaszos 2008. február 27-én élt feljelentéssel a Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (Btk.) 171. §-ának (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő foglalkozás körében elkövetett halált okozó gondatlan

veszélyeztetés vélt ségének elkövetése miatt azon két orvos ellen, aki az édesanyját a Fővárosi Önkormányzat Károlyi Sándor Kórház és Rendelőintézet Traumatológiai Osztályán kezelte.

2008. március 3-án a feljelentés miatt a közigazgatási hatósági eljárást hatáskör hiányában befejezték és az ügyiratot a feljelentéssel együtt megküldték a BRFK Bűnügyi Főosztály II. Erőszakos Személy és Vagyon Elleni Bűncselekmények Osztályának. Ez a szerv március 10-én határozatot hozott a feljelentés elutasításáról azzal, hogy a bűncselekmény gyanújának megállapításához szükséges igazságügyi orvos szakértői vélemény nem áll rendelkezésre, és az ügyiratot visszaküldte az Életvédelmi Osztálynak.

2008. március 25-én a Rendkívüli Halálesi Csoport a közigazgatási hatósági eljárást újraindította, és 2008. április 1-jén a közigazgatási ügyiratot és a panaszos és jogi képviselője által írásban küldött kérdéseket megküldte a kijelölt igazságügyi orvosszakértőnek. Ezt követően 2008. április 25-én, azaz a 30 napos eljárási határidő leteltekor a közigazgatási hatósági eljárást a Ket. 32. §-ának (6) bekezdése alapján ismét felfüggesztették.

Az elhunyt kórszövetteni vizsgálatának eredménye 2008. június 2-án készült el, de a végleges igazságügyi szakértői vélemény továbbra sem áll rendelkezésre. Ezzel kapcsolatosan a kirendelt szakértő arról tájékoztatta az eljáró hatóságot, hogy véleménye elkészítéséhez sebész szak-konzulens bevonására van szükség, így a végleges vélemény elkészítése a nyári szabadságolásokra tekintettel 2008. augusztus 31-ig várható, ez alapján a közigazgatási eljárás befejezhető.

A rendőri jelentés szerint a panaszos jogi képviselője nem nyújtott be írásbeli meghatalmazást, legalábbis meghatalmazása sem a közigazgatási, sem pedig a büntető ügy iratai között nem szerepel (a büntető feljelentést pedig a panaszos maga írta és írta alá), ezért nem kézbesítették számára az ügyben keletkezett hivatalos iratokat.

III.

A panaszbeadvány és a csatolt iratok alapján a Testület megállapította, hogy a panaszos elsődlegesen az édesanyja halála kapcsán indított közigazgatási hatósági eljárás ügyintézési határidejének elhúzódása miatt terjesztette elő panaszát. A panaszos sérelmezte, hogy az ügy 2008 januárja óta a panasz előterjesztésének napjáig, azaz 2008. július 9-ig még nem zárult le, bár elismeri, hogy ebben annak is szerepe van, hogy az ügyvel kapcsolatban büntető feljelentést tette, ami a közigazgatási eljárási határidők újraindulásához vezetett.

A Testületnek elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a kérdéses panasz vizsgálatára van-e hatásköre. A Testület eljárását a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím

alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

Az Rtv. fenti rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe tartoznak mindazok a rendőri intézkedések, kötelezettségszegések, mulasztások, stb., amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek keretében a Testületnek lehetősége van arra, hogy az Rtv. IV. fejezetében, a rendőrség működésének általános elveit és szabályait rögzítő rendelkezések kapcsán vizsgálódása körébe vonjon minden olyan rendőri tevékenységet, amelyet az V. és a VI. fejezetek ugyan nem nevesít, de amelynek vonatkozásában a IV. fejezetben foglalt követelményeknek érvényesülniük kell.

Az Rtv. IV. fejezetében szereplő 11. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni. A 11.§ (1) bekezdése – a fentebb kifejtettek alapján – olyan általános jellegű rendőri kötelezettséget rögzít, amelynek megsértése esetén helye van a Testület eljárásának akkor is, ha a jogsértés nem az Rtv. V. és VI. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásával függ össze. Az Rtv. 11. §-án keresztül vizsgálhatóvá válik tehát a rendőrség részéről eljáró személyek olyan tevékenysége is, amely az Rtv.-től eltérő egyéb jogszabályok által rendezett eljárási szabályok alapján zajlik.

A Testület hatáskörének az Rtv. 11. §-án alapuló kiterjesztése ugyanakkor nem korlátlan, a Testület nem vizsgálhat tehát felül minden, a különböző speciális, pl. szabálysértési- vagy büntetőeljárásokban foganatosított rendőri aktust. A Testület eljárásának korlátját az képezi, hogy van-e az adott speciális eljárási rendszerben hatékony jogorvoslat az adott jogsértésre. Amennyiben igen, úgy a Testület hatáskörének hiányát állapítja meg.

A jelen ügghöz kapcsolódó példával illusztrálva a problémát, amennyiben az ügyfél sérelmesnek tartja az eljárás felfüggesztését, akkor a Ket. 98. §-ának (3) bekezdése értelmében fellebbezhet, hiszen e rendelkezés szerint „az eljárást felfüggesztő [...] elsőfokú végzés ellen önálló fellebbezésnek van helye”. Ugyanakkor a Ket. nem biztosít jogorvoslatot arra a – hangsúlyozottan hipotetikus – esetre, ha a rendőrség részéről eljáró személy megengedhetetlen, az emberi méltóságot sértő hangnemben beszél az ügyféllel. A Testület álláspontja az, hogy míg az előbbi esetben (tehát ha az ügyfél az eljárás felfüggesztését sérelmezi) a Testület nem járhat el, mivel a speciális eljárási törvény (a Ket.) sajátlagos jogorvoslati lehetőséget biztosít, addig az utóbbiban (tehát a sértő hangnem miatt) az általános rendőri kötelezettségek teljesülésének vizsgálatára vonatkozó felhatalmazás alapján megállapítható a Testület hatásköre.

Ennek megfelelően jelen ügyben azt kellett vizsgálni, hogy áll-e a panaszos rendelkezésére olyan speciális közigazgatási jogorvoslat, amely az általa sérelmezett mulasztás orvoslására alkalmas.

A BM rendelet 11. §-ának (2) bekezdése alapján „azokban az ügyekben, amelyekben a szakvélemény elkészítése előreláthatóan hosszabb időt vesz igénybe, a szakértő kirendelésével egy időben a hatóság az eljárást a szakvélemény megérkezéséig felfüggesztheti”. A felfüggesztésről szóló döntés ellen – amennyiben azt a panaszos sérelmesnek tartja – a Ket. fent idézett szabálya alapján van lehetőség a fellebbezésre.

Ezen túlmenően a Ket. 20. §-a speciális eljárást biztosít a közigazgatás hallgatása esetére is. A 20. § (1) bekezdés szerint amennyiben a hatóság eljárási köteletségének a rá irányadó ügyintézési határidőn belül nem tesz eleget, a felügyeleti szerv – kérelemre vagy hivatalból – soron kívül, de legkésőbb a tudomásszerzéstől számított öt napon belül kivizsgálja a mulasztás okát. A (2) bekezdés alapján a hatóság mulasztása esetén a felügyeleti szerv újabb határidő kitűzésével a mulasztó hatóságot három napon belül az eljárás lefolytatására utasítja. Ha pedig a felügyeleti szerv által megállapított újabb határidő eredménytelenül telt el, akkor a (3) bekezdés értelmében a felügyeleti szerv az eljárásra haladéktalanul a mulasztóval azonos hatáskörű másik hatóságot jelöl ki, egyidejűleg a mulasztó hatóság vezetője ellen fegyelmi eljárást kezdeményez. A kezdeményezés alapján a fegyelmi eljárás megindítása kötelező.

A 20. § (6) bekezdése szerint ha az adott ügyben nincs felügyeleti szerv, vagy a felügyeleti szerv az intézkedési, eljárási kötelezettségének nem tesz eleget, az ügyfél kérelmére a megyei, illetve a fővárosi bíróság mint közigazgatási ügyekben eljáró bíróság kötelezi a hatóságot az eljárás lefolytatására.

Megállapítható tehát, hogy mivel a kérdéses panasz vonatkozásában a speciális eljárási szabályok biztosítanak sajátlagos és hatékony jogorvoslati lehetőséget, a Testületnek a fenti okfejtés alapján az ügyben nincs hatásköre eljárni.

Mivel az ügyben eljáró Budapesti Rendőr-főkapitányság felettes szerve az Országos Rendőr-főkapitányság (ORFK), mind a felfüggesztő végzés elleni fellebbezés elbírálására, mind pedig – a Ket. 116. §-ának (1) bekezdése értelmében vett – felügyeleti szervként való eljárásra az ORFK jogosult, erre tekintettel a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2008. október 21.

Dr. Kaltenbach Jenő sk.
elnök

Dr. Juhász Imre sk.
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra sk.
testületi tag

Dr. Féja András sk.
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf sk.
előadó testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület